

Sygn. akt II CSK 221/11

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 stycznia 2012 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Dariusz Zawistowski (przewodniczący)

SSN Jan Górowski

SSN Marian Kocon (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa „P.” Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w S.

przeciwko „S.” Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.

z udziałem interwenienta ubocznego po stronie pozwanej –

Towarzystwa Ubezpieczeń Spółki Akcyjnej z siedzibą w S.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na rozprawie w Izbie Cywilnej w dniu 12 stycznia 2012 r.,

skargi kasacyjnej strony pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego

z dnia 1 grudnia 2010 r.,

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi
Apelacyjnemu do ponownego rozpoznania oraz orzeczenia o
kosztach postępowania kasacyjnego.**

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny wyrokiem z dnia 1 grudnia 2010 r. oddalił apelację pozwanej spółki S. od wyroku wstępnego Sądu Okręgowego, którym tenże Sąd uznał roszczenie powodowej spółki P. o zapłatę kwoty 265051,69 euro za usprawiedliwione co do zasady.

Sąd ustalił, że strony zawarły umowę o zamontowanie i wdrożenie „Automatycznego magazynu pojemników” (dalej zwany „system AKL” – zautomatyzowana koordynacja dystrybucji części samochodowych dostarczanych Volkswagen Polska). System AKL to magazyn wysokiego składowania w pełni zautomatyzowany i sterowany komputerowo. System ten został uruchomiony w grudniu 2005r., przy czym komisja odbiorcza powołana przez strony w protokole z dnia 16 maja 2006 r. stwierdziła, że nie spełnia on bliżej określonych w umowie wymogów. Z kolei w protokole z dnia 31 października 2006 r. zarekomendowała zarządowi powódki przyjęcie tego systemu jednocześnie zalecając, aby w czasie trwania gwarancji na miejscu znajdował się wykwalifikowany pracownik pozwanej. W dniu 22 listopada 2006r. nastąpiła awaria systemu trwająca 38 godzin, w czasie której części były pakowane ręcznie. Likwidacja awarii nie była prawidłowa, system operacyjny nie był dostatecznie zabezpieczony przed awarią (za mało kopii zapasowych rejestrujących dane). Volkswagen określił wysokość szkody na 689.000 euro. Odbiór ostateczny systemu nastąpił w dniu 31 maja 2007r.

Sąd także ustalił, że pozwana zobowiązała się udzielić 12-miesięcznej gwarancji „na przedmiot umowy” liczonej od daty podpisania protokołu ostatecznego odbioru technicznego (§ 8 umowy).

Skarga kasacyjna pozwanej od wyroku Sądu Apelacyjnego – oparta na obu podstawach z art. 398³ – zawiera zarzut naruszenia art. 65 § 2 k.c., 471 w zw. z art. 636 k.c., 328 § 2 k.p.c., i zmierza do uchylenia tego wyroku oraz przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Godzi się zauważyć, że z uzasadnienia zaskarżonego wyroku, jak i wyroku Sądu pierwszej instancji nie wynika podstawa materialnoprawna uzasadniająca przyjęcie w ocenie tych Sądów za zasadne co do zasady roszczenie powódki. Z kluczowego ustalenia, że procedura usunięcia awarii systemu AKL u powódki przez pracowników skarżącej była nieprawidłowa można mniemać, że w ocenie tych Sądów skarżąca jest zobowiązana do naprawienia szkody wynikłej z nienależytego wykonania naprawy, ogólnie ujmując, systemu AKL. Niepodobna jednak dociec, czy chodzi w tym wypadku o naprawę w ramach rękojmi, czy gwarancyjną, czy też z innego tytułu.

W sprawie zaś najistotniejsze znaczenie dla oceny dochodzonego roszczenia ma zagadnienie jego podstawy materialnoprawnej. Sąd Okręgowy uznając roszczenie powódki za zasadne co do zasady ograniczył się do powołania art. 471 k.c. Podobnie uczynił Sąd Apelacyjny oddalając apelację pozwanej. Stwierdził, że skoro procedura usuwania awarii nie była prawidłowa i czas jej usunięcia spowodował zaprzestania produkcji samochodów, to słusznie przyjął Sąd Okręgowy, że pozwany ponosi za powyższe odpowiedzialność na podstawie art. 471 k.c. Jest to zaś oczywiste uchybienie obowiązкови z art. 328 § 2 in fine k.p.c. „wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku z przytoczeniem przepisów prawa”. Tej koniecznej analizy prawnej nie może zastąpić jedynie powołanie art. 471 k.c. Brak w uzasadnieniu Sądów niższej instancji powołania i wyjaśnienia postawy materialnoprawnej zapadłych rozstrzygnięć utrudnia, jeśli nie uniemożliwia ocenę prawidłowości zaskarżonego wyroku, co jest wystarczającą przyczyną uwzględnienia skargi kasacyjnej na mocy art. 398¹⁵ k.p.c.

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy orzekł, jak w wyroku.